

100-87
1-11V

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFECase No. 100Date of filing: 28 AUG 84

** AWARD - Type of Award _____
 - Date of Award _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of MR. Moshk
 - Date 13 JULY 84
 _____ pages in English _____ 8 pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

پرونده شماره ۱۰۰

شعبه سه

حکم شماره ۳ - ۱۰۰ - ۱۴۲

English version

Filed on 16 JULY 84

نخه انگلیسی دست نام بخ

ثبت شده است.

AWARD 142-100-3

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
FILED - ثبت شد	
Date ۱۳۶۳ / ۶ / ۶	Year ۱۹۸۴
28 AUG 1984	
No. 100	شماره

هودکور پوریشن،

خواهان،

- و -

جمهوری اسلامی ایران،

بانک مرکزی ایران و بانک ملت،

خواندگان.

نظر مخالف ریچارد ام. ماسک

DUPLICATE
ORIGINAL

DISSENTING OPINION OF RICHARD M. MOSK

اینجانب با حکم صادره در این پرونده مخالفم.

یک - مسئولیت بانک ملت

بانک ملت با عدم درخواست بموقع از بانک مرکزی جهت انتقال پول خواهان به خارج که متعهد به انجام آن بوده، با عدم رعایت تفاوت خود را یربرو ریزکردن وجوه به یک حساب سپرده مدت داربا بهره وواریز نمودن پول خواهان به یک حساب بدون بهره، علاوه بر این کنترل پول خواهان را در دست گرفت.

جمهوری اسلامی ایران خود استدلال نموده است که "در مواردی که بانک عالمانه سپرده ای را برای منظور خاصی می پذیرد، نمی توانند آنرا برای مقاصد خوبیش بکار برد و بنا بر این عمل نماید که با هدف سپرده گزاری منافات داشته باشد" ... اگرچنان که بکند در قبال سپرده گذا ریا شخصی که به نفع او سپرده گذا ری شده مسئولیت خواهد داشت ".....

جوا بیه جمهوری اسلامی ایران در پرونده الف - ۱۵ (قسمت یکم ز)، ۲۵ زانویه ۱۹۸۴ بهمن ماه (۱۳۶۲) ص ۲۴ (ماخذ اصلی حذف شده است). بنا بر این، بانک ملت با یادبود علت نقض تعهدات بآنکی خود در قبال خواهان، مسئول شناخته شود.

نتیجه‌گیری دیوان مبنی بر اینکه خواهان از عدم درخواست بموضع بانک ملت جهت انتقال وجوه وی متضرر شده است، صرفاً "می‌تواند براین فرض استوار باشد که علی‌رغم اختیار ادعائی که بانک مرکزی برای تصویب این قبیل انتقالات پولی دارد، قطع نظر از اینکه چه عواملی در ارتباط با درخواست هود درا و آخر سال ۱۹۷۹ وجود داشته، چنین کاری را نمی‌کرده". خلاصه اینکه، تصمیم دیوان ظاهراً "براین فرض مبتنی است که حتی اگر بانک ملت به تعهد خود دایر ببرد درخواست بموضع عمل می‌کرد، محدودیتها ارزی ایران به دلخواه و به نحو تبعیض آمیزی در مورد هودا عمال می‌گردید".

دو - اعتبار محدودیتها از ارزی

الف- محدودیتها از ارزی بمثابه گرفتن (taking)

من تصدیق می‌کنم که بطور کلی فرض برای نیست که دولتها می‌توانند برخی محدودیتها ارزی برقرار رنما یند. معهذا، بطور یکه‌ماهی نظر بر جسته حقوقی، اف. آ. مان نوشته است، "برقراری محدودیتها ارزی تجاوز شدیدی است به حقوق و تعهدات خصوصی و می‌تواند موجب ایراد لطمہ شدیدی شود، لذا حسن نیت، دولت و اضع محدودیتها ارزی را مکلف می‌نماید که قانون مربوطه را با درنظر گرفتن منافع مشروع اتباع خارجی تنظیم و اجرانماید... بطور خلاصه، حق موافقت یا عدم موافقت با (انتقال پول) درکلیه اوضاع و احوال نه بعنوان اختیار مطلق بلکه بعنوان اختیار قابل کنترلی تفسیر شده است، چنین اختیاری با بطور معقول و نه بدلخواه و نیز توأم با حسن نیت اعمال گردد". F.A. Mann, The Legal Aspect of Money 480-82 (4th ed. 1982) (citation omitted).

همینطور، گفته شده است که "دادگاهی سایر کشورها غالباً" کنترل‌های ارزی را که دارای ماهیت توقیفی هستند، به رسمیت نمی‌شناست، چهارین قبیل کنترل‌ها

بخشنا مه سال ۱۹۷۹ جا یگزین بخشتا مه قبلی گردید. این مطلب روش نیست که آیا طبقه بندی مذکور در بخشنا مه ۱۹۷۹ شامل معا ملات مربوط به پرونده حاضر می گردد یا خیر. همچنین ما هیت یا حتی وجود مکانیزمی جهت انتقال وجوه حاصل از معا ملات در پرونده حاضر، روش نیست. خوانندگان هیچگونه رهنمودی در مورد این قبیل مجوزها ارائه نکرده اند. درواقع، هیچگاه به خواهان گفته شد که چرا به وی اجازه داده نمی شود که وجوه خود را از کشور خارج نماید.

شواهد و قرائی حاکی از این است که خوانندگان موضع خود را تحت تاثیر کامل عوامل مقتضی اتخاذ ذنکرده اند.^(۲) هیچگونه دلیل و مدرکی اظهار از شفا هی خوانندگان در جلسه استماع مبنی بر "موقعی" بودن محدودیت های ارزی را تائید نمی کنند. درواقع، اکنون بیش از پنج سال از تاریخی که خوانندگان مانع انتقال وجوه خواهان به خارج شدند، می گذردو خواهان هنوز نتوانسته وجوه مزبور را بدست آورده باشند. خواهان به عنوان یک تبعه ایالات متحده نمی توانند از زریال در ایران استفاده نمایند. گرچه نمی توان ادعایی بر اساس اقداماتی که ایران پس از تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۱۳۵۹ هجری) به عمل آورده، در دیوان مطرح نمود، معهذا، اقدامات مزبور به مثابه شواهدی از انگیزه و نیت خوانندگان قبل از تاریخ مزبور می باشد.

بحث دیوان داوری درخصوص اینکه چرا اقدامات خوانندگان را نمی توان ضبط مشمول غرامت شمرد، روش نیست. بنظر می رسد که دلیل مورد استناد دیوان این است که در خواست خواهان طبق ضوابط مربوط به محدودیت های ارزی مندرج در عهدنامه مودت، روابط اقتصادی و حقوق کنسولی فی ما بین ایالات متحده آمریکا و ایران، که در تاریخ ۱۱۵۵ و ت ۱۹۵۵ (۲۴ مرداد ۱۳۴۶) امضا شده و در تاریخ ۱۶ ژوئن ۱۹۵۷ (۲۶ خرداد ماه ۱۳۳۶) به مرحله اجرا در آمده است،

(۲) وزیر دارائی ایران در ماه نوامبر ۱۹۷۹ اعلام نمود که کلیه دیون خارجی منتظر است. B. Rubin, Paved with Good Intentions 372 (1980). همچنین رجوع شود به قا نون حفاظت و توسعه صنایع ایران, تجدید چاپ در G. Vafai, supra, at Book 3, p. 13; 130 U.S. Cong. Rec. S. 1679, S. 1680, S. 1683, n. 33 (daily ed. Feb. 27, 1984).

T.I.A.S. NO. 3835, 8 U.S.T. 900 ("Treaty of Amity").

حائز شرایط انتقال وجهه خارج نبوده است. عدم شمول شرائط مذکور نباید لزوماً طبق عهده مه مودت یا به تحدیگرمانی طرح ادعای غرامت مبتنی بر ضبط گردد.

ظا هرا " واقعیات حاکی از اینست که خواهان از تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) امکان وصول پول خود را نداشتند و هر اقدامی هم که به عمل می آورده، نمی توانسته توفیقی حاصل کند. با اینکه طبق شرایط سپرده باشد بوجوه مذکور بهره تعلق می گرفت، با بت سپرده، بهره ای داده نمی شد. لذا، من معتقدم که اقدامات خواندنگان می توانندوباً یضبط محسوب شود، که مستلزم پرداخت غرامت به خواهان است. تیپتس، ابت، مک کارتی، استراتون علیه شرکت مهندسین مشاورتا مز-آفای ایران و سایرین، حکم شماره ۲-۲-۱۴۱ مورخ ۲۹ ژوئن ۱۹۸۴ (۸ تیرماه ۱۳۶۳)، بنده ۲ ماده چهار، عهده مه مودت، همچنین رجوع شود به پاراگراف ۳(ب) ماده ۱۵ پیش نویس کنوانسیون ها روارد درخصوص مسئولیت دولتها در قبال صدمات وارد به منافع اقتصادی اتباع خارجی، تجدیدچا پ در ۵۵ Am. J. Int'l. L. 548, 553 (1961).

ب - عهده مه مودت

من قبلًا " متذکر شده ام که با توجه به وضعیت وسیاست ایران، ایجاب در خواست جهت انتقال پول به خارج ضروری نیست. رجوع شود به شرینگ کورپوریشن علیه جمهوری اسلامی ایران، حکم شماره ۳-۳۸-۱۲۳ (نظر مخالف ریچارد ام. ماسک، مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۴ فروردینماه ۱۳۶۳) من معتقدم که محدودیتهای ارزی ایران تخلف از عهده مه مودت است. ایضاً.

(۳) این که دیوان داوری با وجود تصمیم دیوان بین المللی دادگستری درخصوص اعضا دیپلماتیک وکتسولی ایالات متحده در تهران (ایالات متحده علیه ایران ۱۹۸۰) دیوان بین المللی دادگستری ۲/۲۸ (حکم مورخ ۲۴ مه ۱۹۸۰ / سوم خردادماه ۱۳۶۳) و سایر اصول حقوق بین الملل حتی به خود اجازه می دهد که اعتبار عهده مه مودت وارتباط آن را به موضوع مورد تردید قرار دهد، حیرت انگیز است.

بوده است . بند (۱) (ذ) ماده نوزده . لذا ، حداقل میتوان استدلال کرد که پرداخت اول ناشی از معا ملهمه جاری بوده است . من با نظر دیوان داوری موافق هستم که بدون وجود رهنمودی از طرف صندوق بینا لمللی پول ، تمیزبین معا ملات جاری و سرمایه ای دشوار است . اصطلاحات لزوما " در مفهوم اکیدا قتصادی خود بکار رفته اند .

چنانچه پرداخت ناشی از معا ملهمه جاری بوده باشد ، محدودیتهاي ارزى که ايران برقرار کرده ظاهرا " تخلف از معا فقتنا مصندوق میباشد . رجوع شود به شرینگ کورپوريشن عليه جمهوري اسلامي ايران ، حکم شماره ۳ - ۳۸ - ۱۲۲ (نظر مخالف ریچارد ام . ماسک مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۴ / ۲۹ فروردینماه ۱۳۶۳) .

د - نتیجه گیری در مورد کنترلهای ارزی

خواندنگان ، بانک مرکزی و دولت ایران ، با عدم تامین امکانات انتقال پول خواهان به خارج ، با عدم تعیین مهلت برای کنترلهای ارزی ، با عدم ذکر دلائل روشن جهت تصمیم خود در مورد محدودیت های مربوط به تبدیل پول خواهان و در واقع ، با اعمال سلطه و کنترل بر پول خواهان ، از اصول حقوق بینا لحلل تخلف نموده اند . شاید تناهنچه این دعوی با این امکان که خواهان به ادعائی با بت فعل یا ترک فعل خواندنگان پس از تاریخ ۱۹ زانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) ادامه می دهد ، کا هش یا بد ، ولواینکه این قبیل ادعاهای قابل طرح در دیوان نباشد .

سوم - ضمانتنا ممه

دیوان داوری برای نظر است که خواهان تا بعد از تاریخ ۱۹ زانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) نمیتوانست ادعائی با بت ضمانتنا مه پرداخت دوم مطرح نماید و بنابراین دیوان صلاحیت رسیدگی به چنین ادعائی را ندارد .

لیکن ، خواهان قبل از تاریخ ۱۹ زانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) ادعائی برای سراسر ضمانتنا مه مطرح نموده بود . صرف نظر از ماهیت ادعاهای دیوان داوری

صلاحیت رسیدگی به ادعای مزبور را دارد، زیرا که ادعا قبل از تاریخ بیانیه‌ها
الجزیره پا بر جا بوده است. بند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی.

خواهان حق داشت ادعا نماید که اقدامات خواندنگان در حکم نقض پیش پیش
ضمانتنا مهبوده و با عث بی ارزش شدن حسابهای دریافتی و ضمانتنا مهبه عنوان
وشیوه بوده است.

به نظر دیوان داوری، خواندنگان فی الواقع تازمان بیانیه حل و فصل دعاوی،
تصریح کرده بودند که اجازه انتقال وجهه خواهان را به خارج نخواهند داد. از
تاریخ ۱۹ زانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) محدودیتهای ارزی و روش اجرای آن
محدودیتها تخلف ایران از تعهدات خود بوده و در اثری ارزش کردن حسابهای
دریافتی و نیز حقوق ناشی از ضمانتنا مه خواهان موجب اضرار خواهان شده است.
چنین رفتاری تا آن موقع می‌توانست قابل تعقیب باشد.

Cf. 4 Corbin on Contracts §§ 961 ff. (1951). But cf. Smith v. United States, 302 U.S. 329, 356 (1937).

نتیجه

بنابر دلائل پیش‌گفته، اینجا نبایکمال احترام با حکم صادره در این پرونده مخالفم.

لاهه، بتاریخ ۱۳ ذوئیه ۱۹۸۴ برابر با ۲۲ تیرماه ۱۳۶۳

Richard M. Mosk

ریچارد ام. ماسک